

కర్కశ్శుం

ఒక్కగానొక్క కొడుకు-చేతి కందిన వాడు-
చెయి జారి పోయినప్పుడు, అతనిపై ఆశలు
పెంచుకొన్న తండ్రి హృదయంలో చెలరేగే
ఆవేదనకు ప్రతిరూపంగా వున్నాయన.
సన్నసముద్రాలూ అతని కళ్ళలో విల్పి వర్షింప
బడటానికి సిద్ధంగా వున్నాయి.

మండే సూర్యగోళం అతడి నుదిటిపై
విర్రగా నవ్వుతోంది. ప్రచండంగా వీచే
నుడిగాలి గొంతులో చేరి అతన్ని మూగవానిగా
చేస్తోంది.

“ఒరే భాస్కరం...ఎంతవని చేసావురా...
అంతకన్నా వా పీక నులిమి చంపితే నే నానం
దించే వాడినిరా, సంతోషంగా కన్ను మూసే
వాణ్ణి. ఈ బాధ తట్టుకోలేనురా, తట్టుకో
లేను...”

గొంతు పెగలకున్నా మనస్సు మండి వచ్చే
ఆ మాటల్ని, కళ్ళకార్యే కన్నీళ్ళ పూర్తిగా
తడవేసాయి. ఒక్కొక్క కన్నీటి బొట్టు...
ఆవిరి చుక్కలా ... వేడిగా ... ఈ కన్నీటి
చారలు రామనాథంగారి మొగంపైని ముడత
ల్లోంచి సన్నని కాంతి గీతల్లా మెరుస్తున్నాయి
రైల్వే వున్న గుడ్డి దీపానికూడా ఆ మెరుపు
హేళనలా వుంది. వార్తకృంలో ఆ య న
శరీరంపైకి వచ్చి చేరిన ఒక్కొక్క ముడత
ఒక్కొక్క జీవితానుభవానికి ప్రతీక. ఆ
అరవయ్యేళ్ళ జీవిత గమనంలో ఎన్నో అనుభ
వాలు ... చేదు, తీపి కలగలుపుగా ఎన్నో
సంఘటనలు...

రైలు ఆకలితో వున్న ఆంబోతులా
అరచింది. మేష్టారుగారి మేధస్సు టిటమి
సాందిన రాజులా విలపించింది. కిటికీ గుండా
బయటికి చూస్తే అంతా చీకటి ముసుగేసు
కున్న శూన్యం.

భాస్కరం వచ్చి ఆ రోజు తనతో
“మేష్టారుగారూ” ... అని తియ్యగా పిలిచి
సంవత్సరం దాటించంటే సమ్మతకృం కాతేదు
రామనాథంగారికి. మధుర స్పృతికి వయస్సు
ఆలస్యంగా వస్తుందంటే ఇదేనేమా!

ఆ రోజు అతను వచ్చి “మీ ఆశీర్వాద
బలంవల్ల, మీరు నేర్పిన పాఠాల పల్ల
నేనయ్యేయిన్ రాక్ తో స్వాస య్యాసు
మాష్టారు...కలెక్టరుగా కూడా ఆర్డర్స్
వచ్చాయి...ఇదంతా మీ చేతి భిక్ష...” అని
తనతో చెప్పినప్పుడు- ఆర్కిమెడిస్ ‘యురేకా’
అంటూ విగిరినప్పటి సంతోషం, కూలివాడికి
లాటరీలో లక్ష రూపాయలు లభించినప్పుడు

చిక్కగా రాకాసి జడలా వుంది చీకటి.
జనతా డిక్సోపెన్ చీకటి ప్రకృతిని
చీల్చుకుంటూ, గురిపెట్టి వదిలిన తుపాకీ
గుండులా, వరుగెత్తుతోంది. దీపాంను
కడుపులో దాచుకొని వరుగుదీసే పాములా
వుందది. మధ్య మధ్యన రైలు ఇంజన్ గర్జన
-పాము బునలా ...

రైల్వే కూర్చున్న రామనాథం మేష్టారు
గారి మెదట్లో ఆలోచనలు - రైలు కంటే
వేగంగా వరుగుడుతున్నాయి. అతని మొగంలో
బాధ... అతని చూపుల్లో బాధ...
అతని కడుపులో బాధ... అంతే గాదు
అతని చుట్టూ వున్న పరిసరాల్లో బాధతో
కూడిన వాతావరణం ఫక్కున నవ్వసాగింది.

కలిగే ఆనందం—ఇవన్నీ తన కళ్ళలో కనిపించిన ఆ సంతోష ముందుకు సాటిరావని పించింది. తను నాటి, ప్రతిరోజూ తన చేతులతో నీళ్ళుపోసి ప్రాణప్రదంగా వెంచుకొన్న పూలమొక్క, పెరిగి మొగ్గలొడిగి పూలు పూసి నవ్వుతూంటే అంతకంటే ఆనందం ఆ లోట మాలికేముంటుంది ?

“మేష్టారుగారూ ... వ ర ం గ ల్ లో కలెక్టర్ గా ఎల్లండి జాయిన్ కాబోతున్నాను. అక్కడి వాళ్ళ నా కొరకై ‘రిసివింగ్ మీటింగ్’ ఏర్పాటు చేస్తున్నారు. అక్కడికి మీరు తప్పకుండా రావాలి... నేను బాధ్యతలు స్వీకరించే ముందు మీ ఆశీర్వాద బలాన్ని ప్రత్యక్షంగా పొందాలి...అది నా ఆశ ...”

ఆని భాస్కరం ఆ రోజున్నప్పుడు తను ఎంత సొంగి పోయాడో! అర్ధమై న తన రెండు కళ్ళ అందుకు సాక్ష్యం వోట మాట రావడానికే కన్నమై పోయింది.

“బాబూ ... భాస్కరం ... అంతకంటే ఆనందం, ఈ ముసలి మేష్టారుకు ఏముంటుంది చెప్ప? ప్రత్యక్షంగా ఆ సన్మానం నీకు జరుగుతున్నా, పరోక్షంగా ఆ గౌరవం, అభిమానం, నాకూ దక్కుతాయి. అది ఎవ్వరికీ తెలియక పోయినా నీ హృదయానికి తెలుసు, నా మనస్సుకు తెల్పు. తప్పకుండా వస్తాను బాబూ...నా ఆశీర్వాదం నీ వెంట నివ్వడూ వుంటుందిరా...” అని అనురాగంతో తన కాళ్ళను చుట్టేసిన భాస్కరం చేతుల్ని ఆప్యాయతతో ముద్దించుకొన్నప్పుడు—నిండిన ఆనందంతో గుండె బద్దలవుతుండేమోనని పించింది.

ఆ మరుపురాని మధుర మడియ మళ్ళి గుర్తుకు రాగానే మేష్టారు గారికి చెప్పమీద ఎవరో చెళ్ళన చరిచినట్లని పించింది.

కన్నకొడుకు కాకపోయినా భాస్కరాన్ని తను చిన్నతనం నుండి పెంచిన వాత్సల్యం, తన ఆశలకూ, ఆశయాలకు అనుగుణంగా పెరిగాడనే మమకారం అతని పైన అనుబంధాన్ని పెంచాయి. సంతానం లేదనే వూహ తను వృద్ధ దంపతుల కలలోకి కూడా రాకుండా చేసాయి.

“మేష్టారుగారూ... నిరుడు ఉపెనల వచ్చిన తుఫానుకు నా వాళ్ళంతా నీటి పాలయ్యారు. మీ ఇంట్లో పని చేస్తాను... గాలుగు వెతుకులు పెట్టి వాలుగు ముక్కలు వీర్చండి... నాకు చదువుకోవాలని ఆశగా

వుంది...” అని పది సంవత్సరాలకు పూర్వం పదిహేనేళ్ళ వయసులో అనాధగా తన ఇంటి గడప తొక్కినప్పుడే మేష్టారుగారు, అతనిలో పట్టుదల ప్రాణం పోసుకున్న ‘మనిషి’ని చూసాడు. నవ్వువోగా చదువుకోవాలనే ఆకాంక్ష వున్న ప్రతివారికీ స్వాగతం పలికే మేష్టారుగారి అమృత పాస్తాలు— అభ్యర్థింపుతో చూపే భాస్కరానికి ఆ ఇంట్లో స్థానం కల్పించాయి.

మేష్టారుగారి వాత్సల్యం, ఊపిరిగా పెరిగాడు భాస్కరం. మేష్టారుగారి భార్య— సార్యతమ్మ అనురాగంలో ‘అమ్మ’ను దర్శించాడు

అనాధ భాస్కరం అనుకోవి విధంగా ఎదిగాడు. పట్టుదల మనిషి ప్రగతికి ప్రాణం పోస్తుంది అని నిరూపించాడు. కలెక్టర్ గా ఓ జిల్లా అధికారిగా మేష్టారుగారి ఆశలకు రూపం కల్పించాడు.

ఆ భాస్కరమేనా, ఈ రోజు తన గుండె బద్దలయ్యేట్టుగా ప్రవర్తించింది? రైలు గొంతు చించుకొని అరచుకుంటూ

మార్పుతెచ్చిన మహిళలు!

హంబర్ లోని జైలులో మగవార్డర్ల కొంత ఏర్పడంలో ఆడవారిని వార్డర్లుగా నియమించారు. అనుకోకుండా దీనివలన అద్భుతమైన ఫలితాలు ఏర్పడ్డాయి. ఆశ్చర్యంగా ఖైదీల ప్రవర్తనలోనే మార్పు వచ్చింది. అందరూ గడ్డాలు చేసుకుని శుభంగా కనిపించడం మొదలు పెట్టారు. అసభ్యంగా మాట్లాడడం తగ్గింది. జీవితకాలం శిక్ష అనుభవిస్తున్న వారిలోనే ఈ మార్పులు ఏర్పడ్డాయని తెలిస్తే మరి ఆశ్చర్యపోతారేమో! వారిలో ఏరక్తికూడా తగ్గింది. అయితే వార్డర్లుగా పని చేయడం స్త్రీలకు సులభమైన విషయం కాదు. సైకాలజీ, క్రిమినల్ లా, అడ్మినిస్ట్రేషన్ లో 15 నెలంపాలు శిక్షణ పొందాలి. తుపాకులు ఉపయోగించటం కూడా నేర్చుకోవాలి. ఉదేక నమయాల్లో, లేక తప్పించుకుని పోయే ప్రయత్నాలలో ఖైదీలు వీరిపై తిరగబడే అవకాశాలు లేకపోలేదు.

సాగిపోతూనే వుంది. కాల ప్రవాహం వయస్సును మింగేసినట్లుగా చెట్లన్నా, పుట్టలనూ వెనక్కు విసిరేస్తూ వెళ్లిపోతోంది అర్ధరాత్రి కావస్తున్నా ఆ కంపార్టు మెంటులో కన్ను మూత పడనిది రామనాథం గారి కొక్కరికే. ఈ రోజు జరిగిన సంఘటనను గుర్తు చేసుకొంటూంటే గుండెల్లో వెలితి...

బడి పంతుల ఉద్యోగం నుండి రిటైర్డ్ అయిన రామనాథంగారు ప్రతి నెలా తన ఫెన్స్ డబ్బులు కలెక్టర్లఫీసులో తీసుకోవడం ఆనవాయితీ... అఫీసుకు వెళ్ళినప్పుడల్లా భాస్కరాన్ని కలసికొని ఊప సమాచారం కమర్కోవడం అలవాటు. కలసిన మేష్టారిగారితో ఎంత పన్నెనా ప్రక్కకు వెళ్టి మనస్ఫూర్తిగా మాట్లాడేవాడు భాస్కరం. మేష్టారుగారు ప్రతినెలా మొదటి తారీఖు ఎవ్వడొస్తుందా అని ఎదురు చూసేవాడు. తీసుకొనే ఫెన్స్ డబ్బుల కొరకై కాదు— భాస్కరాన్ని కలవడం కోసం.

ఎప్పటి మాదిరే గత నెల కూడా భాస్కరాన్ని కలవడానికి పోయినప్పుడు అతని ప్రవర్తనలో కనిపించిన మార్పుకు కలత చెందారు మేష్టారుగారు.

“మేష్టారుగారూ... బాబూనారా” అని ఎప్పుడు కనిపించినా పలుకరించే భాస్కరం తను ప్రేమతో మాట్లాడినా మౌనం వహించి తిరస్కారంగా చూసాడంటే... మేష్టారు గారికి భాస్కరం తన నుండి దూరమవున్నాడేమో ననిపించింది. అప్పటి కెలాగో సర్ది చెల్పుకొని వెళ్ళారు.

“మీరనవసరంగా బాధపడుతున్నారు. మన భాస్కరం అలాంటి వాడు కాదండీ... పనుల పల్లిడి వల్లనో దేనినల్లనో నాడలా ప్రవర్తించి వుంటాడుగాని మిమ్మల్ని దైవంగా భావించే భాస్కరం దూరమవుతాడంటే భక్తుడీకీ, భగవంతుడీకీ మధ్య అగాధ మేర్పడినట్లే! నా మాట వినండి... మీరు మనస్సు పాడుచేసుకోకండి.”

బాధలో కృంగిపోయే భర్తలతో సార్యతమ్మ అన్నప్పుడు అవిడ మాటలు నిజమేనా అనుకున్నారు మేష్టారుగారు.

భర్తను సముదాయించాలనే తాపతయంతో అలా అన్నదేగాని సార్యతమ్మలోకూడా అంతర్వృధనం ప్రారంభమయింది చిన్నతనం నుండి భాస్కరం అలవా పాలనా తను

స్వయంగా చూసుకొనేది. భాస్కరం తనను 'అమ్మా' అని అప్యాయంగా పిలిచినప్పుడు పురిటిలోనే గర్భశోకాన్ననుభవించిన తన ప్రేమ కదిలినట్లు నిపించేది. పెంచిన ప్రేమ ఎంత బలవత్తరమైందో దేవకికి కాదు— కృష్ణుణ్ణి పెంచిన యశోదకు తెలుసు.

అలాంటి భాస్కరం తమవల్ల మావే అనాదరణ అమెను కృంగదీసింది. అతని నుండి వాళ్ళాసించింది మేడలూ మిద్దెలూ గాదు, రత్నాల రాకులు గాదు. అలాంటి కోరికే వాళ్ళకు వుండివుంటే భాస్కరం తను కలెక్టరుగా జాయినయినరోజే తమను తనతో రమ్మన్నాడు. తనతోనే వుండమన్నాడు. కాని తాము వెళ్ళలేదు— క్రొత్తగా పెళ్ళయిన జంట అనుభవించే ఆనందం దూరం నుండే చూసి సంతోషిద్దామని. భాస్కరం నుండి ఆ వృద్ధదంపతులొచ్చింది కేవలం అప్యాయత, అనురాగం.

గతనెలలతా ముళ్ళమీదున్నట్లే వుంది

శ ర న్నై ఘ ం

మేష్టారుగారికి! మన్నుదిన్న మంజెరలా నడిచాయి ముప్పై రోజులు. మళ్ళీ ఈ రోజు అఫీసుకెళ్ళారు రామనాథంగారు. పెన్సన్ డబ్బులు తీసుకోవడం కంటే ముందు భాస్కరాన్ని కలిసికొని మాట్లాడాలనే ఆతురత.

కాని ఆయనగారి దర్శనం కలగడమే గగనకుసుమమైంది. తను వచ్చి వేచివున్నానని ఓ చీటీని కూడా పూసుతో పంపించాడు, సమాధానం లేదు. ఉదయం పది గంటల నుండి సాయంకాలం వాలుగ్గంటలవరకు కాలం మంచులా కరిగిపోయింది. అఫీసు మూసి వేస్తారినగా బయటి కొచ్చాడు భాస్కరం. వెంట భార్య కూడా వుంది. మేష్టారు గారికి - ఎ దారి లో నీళ్లు కన్నించి నంత ఆనందం! ఎన్నో రోజులుగా ఆకలితో వున్న కళ్ళకు వం చ భ క్ష్య పరమాన్నాలు

కన్నించినప్పుడు కలిగే ఆనందం!!

చాలా రోజులుగా తప్పిపోయిన గారా కొడుకు కన్నించి వచ్చాడు తండ్రి ఎదలో కలిగే ఆనందం!!!

“బాబూ...భాస్కరం...”

ఆ ఆనందాలన్నీ రామనాథంగారి గొంతులో ఏకమయ్యాయి.

మేష్టారుగారి పిలుపుకు భాస్కరం ఖరిదైన నీలి కళ్ళద్దాలు ఒక్కసారి ఆయన వేపు తిరిగాయి. ఆ నల్లటి కలర్ వెనక వున్న చూపుతో ఎలాంటి భావం వుందో గమనించలేక పోయారు రామనాథంగారు.

“మిటింగ్ టైం దాటిపోయింది ... త్వరగా బయల్దేరండి...”

క్షణంసేపు నిల్చున్న భాస్కరం వేపు విసుగ్గా చూసింది ఆయన సతీమణి. అనిద గోల్ ప్రేమ్ కళ్ళద్దాలలోని కళ్ళు—మేష్టారు గారిని హీనంగా చూసాయి.

భార్య మాటలకు బద్దుడుగా అఫీసు

శుభవార్త

అలనోప్పి, కమవునోప్పి, చర్మ వ్యాధులు, నరాల బలహీనత, శరీర అవయవములు పరిధై న సైజులో వుండకపోవులు, పిట్టు, స్త్రీల ముట్టుకుట్టు నోప్పి, సుఖ వ్యాధులు, మూత్ర వ్యాధులు, చక్కెరవ్యాధి, మూలశంఖ, పిల్లలు లేకపోవులు, వాంఛ్య సుఖ లోపం మొదలైన వ్యాధులను, మా వైద్యశాల ప్రధాన వైద్యులు డాక్టర్ ఎన్. ఎన్. రావు గారు దాడి పరీక్షతో వైద్యము చేయుదురు.

పరీక్ష ఫీజు రు. 15/- వ్యాధినిబట్టి చికిత్సకు చార్జి చేయుదురు. మందులు వారే ఇస్తారు.
 N.B. : పేదల వైద్యము నెలకు రు 15/-. రెండు మాసములమందు ఒకేసారి తీసుకొనవచ్చును.
 క్యాంపుల వివరం : ఆగస్టు, అక్టోబరు, డిశంబరు, ఫిబ్రవరి, ఏప్రిల్, జూన్.

- పాదరావాద్ : 2, 3 తేదీలు : జయా లాడ్డి (కోటి కూరగాయల మార్కెట్ ఎదురుగా).
- మహబూబ్ నగర్ : 4 వ తేది : గణేష్ భవన్.
- కర్నూలు : 5 వ తేది : ఉడిపి హోటల్ (పెద్ద మార్కెట్ వద్ద).
- గుంతకల్ : 6 వ తేది : శ్రీ లాడ్డి.
- కడప : 7 వ తేది : ద్వారకా లాడ్డి.
- తిరుపతి : 8 వ తేది : భీమాన్ అనెక్స్ లాడ్డి.
- చిత్తూరు : 9 వ తేది : ఎస్. ఎస్. ఆర్. లాడ్డి.
- మద్రాసు : 10, 11 తేదీలు : ఎవరెస్టు లాడ్డి. పూనమ్మి హైరోడ్, పెరియమెల్, మద్రాసు-3.
- నెల్లూరు : 12 వ తేది : రాఘవ విహార్.
- ఒంగోలు : 13 వ తేది : అభిలాష్ హోటల్.

- గుంటూరు : 14 వ తేది : శ్రీకృష్ణ భవన్. (స్టేషన్ రోడ్)
- ఏలూరు : 15 వ తేది : వసంత మహల్ లాడ్డి.
- రాజమండ్రి : 16, 17 తేదీలు : శాంతి నివాస్.
- కాకినాడ : 18 వ తేది : ద్వారకా లాడ్డి.
- అనకాపల్లి : 19 వ తేది : శ్రీనివాస లాడ్డి.
- వైజాగ్ : 20, 21 తేదీలు : బృందావన్ లాడ్డి (దాదాగార్లెస్).
- శ్రీకాకుళం : 22 వ తేది : బృందావన్ లాడ్డి.
- విజయనగరం : 23 వ తేది : అష్టర లాడ్డి.
- విజయవాడ : 24 వ తేది : మాడరన్ కేప్, గాంధీనగర్.
- ఖమ్మం : 25 వ తేది : సుయూర్ కేప్ (శేమ్ మహల్ లాడ్డి)
- వరంగల్ : 26 వ తేది : హోటల్ నలులార్.
- 27 వ తేది నుండి హైదరాబాద్.

సంప్రదించు కాలము : ఉ. 7 గంటలనుండి సా. 4 గంటల వరకు * నిరుద్యోగులకు, ఉద్యోగులకు శుభవార్త :

పై సెంటర్లలో స్త్రీలు, పురుషులు ఏజంటుగా పనిచేసి, నెలకు రూ. 500 లు నుండి రూ. 1000 ల వరకు సంపాదించండి.

డాక్టరును సంప్రదించండి : **ఎన్.ఎస్. రామాస్ క్లినిక్**, ప్లాట్ నెం. 471, జూబిలి హిల్స్, హైదరాబాద్ - 500034.

మెట్లపై బూట్లు టక టక లాడించు కుంటూ అవిడ వెంట నడిచాడు భాస్కరం.

మేష్టారు గారి కళ్ళ వ ర్ణా కా ల పు మేఘాలయ్యాయి. కాని వాటిలో వురుము లేదు .. మెరుపులేదు ... నిండుగా నీళ్ళతో ప్రశాంతంగా వున్నాయి. గతించిన తన అరవయ్యేళ్ళ అనుభవంలో ఆలాంటి నిరాశను ఎన్నడూ ఎదుర్కొనలేదు మేష్టారుగారు. ఆయన కింకా ఎక్కడో ఆశ మెరస్తూనే వుంది. అతనికి తెలియకుండానే కాళ్ళ భాస్కరం ఎక్కుతున్న తెల్లటి ఫియట్ కారు వద్దకు నడిచాయి.

“భాస్కరం. నేను...మాష్టారుని...ఒక్క నిమిషం ఆగుబాబూ...”

ఆ గొంతులోని అభ్యర్థన - రాళ్ళు, మంచులా మార్పు చెందుతాయా? అన్నట్లుంది.

“ఎవరయ్యా నువ్వు?... తెగు... తెగు ...వారెవరనుకుంటున్నావు ... ఈ జిల్లా కలెక్టరు...తెలుసా...”

విసురుగా అన్న కలెక్టరు వ్యూసు మాటలకు- కలెక్టరు మొగం కోపంతో కండ గడ్డ అవుతుందేమో ననుకున్నాడు. వ్యూసు చెంప వెళ్ళ మంటుందేమో ననుకున్నాడు. కాని . ఇదివరలో అనుకున్న వాటన్నింటితో ఇది కూడా ఏకమైపోయింది.

కలెక్టరుగారు కారెక్కారు.

మేష్టారు గారి కళ్ళ తన రస మని వర్షించాయి.

కారు కదిలింది...వెళ్ళిపోయింది...

మేష్టారుగారు నిసబ్బడిలా నిల్చుండి పోయారు ...

చెట్లంత కొడుకు చెంప మీద కొట్టినా అంత బాధ పడకపోవును కాని- తను పెంచి పెద్దజేసిన చెట్టు, పూలు పూస్తున్నా ఆ పూలల్లో సుగంధాన్ని ఎవరో కొల్లకొడుతూ వుంటే కృశించి పోయింది మేష్టారుగారి వృద్ధయం !

అక్కడి నుండి స్టేషన్ కు ఎలా వచ్చారో, రైలు ఎప్పుడు ఎక్కారో రామనాథంగారికి గుర్తులేదు ప్రతినిమిషం భాస్కరం తనను చేసిన ఎగతాళికంటే పది సంవత్సరాల పాటు తనపై కనబరచిన ప్రేమ,భక్తి, అనురాగాలు గుర్తుకువచ్చి గాయంపై ముల్లు గుచ్చు కున్నంత బాధ...

శూన్యంలోకి చూసే ఆ నిస్సారమైన

చూపుల్లో భావం, భాస్కరం పైని కోపాన్ని సూచించడంలేదు అతనిపై జాలి కరుణను వెలగక్కుతున్నాయి.

రైలు ఆగింది.

ఇంట్లో గడవలోకి అడుగు పెట్టగానే, భర్తకోసం వెయ్యి కళ్ళతో ఎదురు చూసే పార్వతమ్మకు (పాణాలు వచ్చాయి.

“భాస్కరం కలిసాడండీ ... బాగా మాట్లాడాడా ... నన్ను గుర్తు చేసాడా ... ఎందుకు మాట్లాడడా ... తప్పకుండా మాట్లాడుతాడు...వాడు నా కొడుకండీ ... ఈ చేతులతో పెంచాను...”

పార్వతమ్మలోని ఆ ఆనందం, ఆ ఆవేశం అవిడతో కల్పి జీవించిన నాలుగు దశాబ్దాల్లో ఎన్నడూ చూడలేదు మేష్టారు గారు అవిడ గొంతులోని ఆతురతకు మేష్టారు గారి పెదవులపై సన్నటి మందహాసం... ఆ చిరు నవ్వులోని భావం అవిడ కర్ణమైంది.

“ఏనండీ ... వాడు కల వ లే దా ... చెప్పండి...”

“వాడిక మనకు లేదే ... పార్వతీ ... నా అరవయ్యేళ్ళ జీవితానుభవం ముందు వాడి అధికారం పెత్తనం చలాయించిందే ... అనురాగం ముందు ‘హోదా’ విజయం సాధించిందే ... కలెక్టర్ గ దూ ... (ప్రేమ, ఆప్యాయతల్ని కారు చక్కల క్రింద నలిపేసాడు.”

రామనాథంగారి మాటలకు పార్వతమ్మ గుండె చెరువయ్యింది.

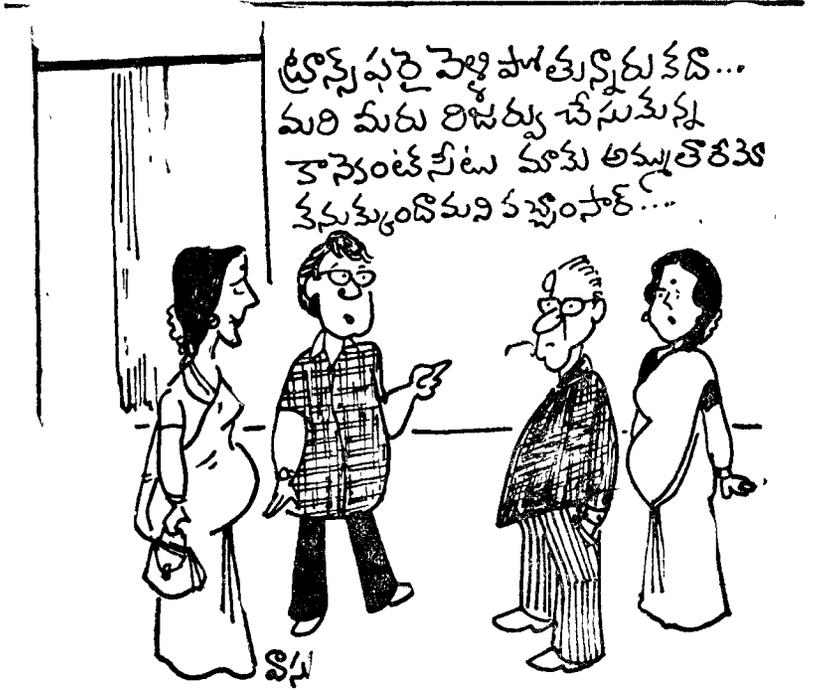
“ఏనండీ... వాడలా మారడానిక్కారణం ...అదండీ... వాడి భార్య, బంగారం లాంటి భాస్కరాన్ని పూర్తిగా మార్చేసింది. పేద వృద్ధ జీవితాలకు దూరంగా తరిమేసింది. కాని ఈ పేద తనలోని ప్రేమతో పెరిగాడనీ, ఆ ప్రేమతోడే వాడు పెద్ద వాడయ్యాడని దానికి తెలియదండీ ... తెలియదు...పెళ్లిలోనే గమనించాను మన మంటే ఈనడింపు, అనూయ.. పోనీలెండి... మన భాస్కరం చచ్చిపోయాడనుకుందాం.”

వృద్ధ దంపతుల ఇద్దరి రోదననూ గమనిస్తున్న గుడిసెలోని గ్రుడ్డి దీపం హేళనగా నవ్వింది.

* * *

ఆ వలె టుళ్ళో ఆ రోజు ప్రజలంతా హడావుడిగ వున్నారు హరిజనుల కొరకై కట్టబడిన కొత్త ఇళ్ళకు వదలు కన్యలకు మల్లె ముస్తాయి చేస్తున్నారు కలెక్టరుగారిచే ప్రారంభించబడటానికి అన్ని హంగులూ పూర్తయ్యాయి. ఇళ్ళకు ప్రారంభం చెయ్యబోయే కలెక్టరు, ఆ పూళ్ళోనే పెరిగి చదువుకొన్న భాస్కరం కావడం ఆనాటి ఆ కార్యకమానికి మరో ప్రత్యేకత.

కలెక్టరు భాస్కరం తనవూరు వస్తున్నాడని విన్న రామనాథం మేష్టారుగారి

అనందానికి అవధిలేదు కలెక్టర్‌ను అరొజా అనంతున జరిగిన్నాటి నుండి ఆయన పూర్తిగా క్షీణించిపోయారు. ఎప్పుడూ భాస్కరం గురించే తలంపు. అతడు తననుండి దూరమై పొయ్యాడనే బాధే. రాత్రి నిద్రలో అతని గురించే పలవరించు.

మేష్టారుగారి శరీరాలోగ్యం దెబ్బతిన్న పార్యటమ్మ చివరి ప్రయత్నంగా భాస్కరానికి ఒక పుత్రం రాయించింది. కాని జవాబు లేదు. దాంతో మరింత వ్యాకులత చెందారు.

తన పూరు వచ్చిన భాస్కరం తన ఇంటికి వచ్చి తనను తప్పక పలకరిస్తాడనీ, మునుపటి ప్రేమను ప్రకటిస్తాడని నమ్మకం మేష్టారుగారికి. ఇంత జరిగినా ఇంకా అతనొస్తాడని, పరామర్శిస్తాడని ఆశిస్తున్నాడంటే, పార్యటమ్మ భర్త ఓపికకు ఆశ్చర్య పడింది.

ఊరి ప్రజలంతా స్వాగతం పలికారు భాస్కరానికి, అతని భార్యకూ. ఆ సమాచారానికి వెళ్లాలని మేష్టారుగారికి ఎంత ఉత్కంఠో! కాని... వంటో సత్తువలేదు. ధర్మనలా వదిలేసి పార్యటమ్మ గూడా వెళ్లలేక పోయింది.

శ ర న్మే ఘం

కలెక్టరుగారు ఆ రాత్రి అక్కడ వుండ వల్లిన కారణంగా ఆ పూరి సర్పంచిగారింటో బస ఏ ర్నాట యిం ది. పెట్టుకున్న ఆశలన్నింటినీ గంగపాలు చేసి భాస్కరం, భార్యతోసహా సర్పంచిగారు ఏర్పాటు చేసిన ప్రత్యేక గదిలో విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నాడు- సీలింగ్ సాస్ అందజేసే చల్లగాలిలో.

అర్ధరాత్రి అయినా నిద్దుర్రావడం లేదు రామనాథంగారికి. పార్యటమ్మ భర్త మంచం దగ్గర కూర్చొని కునికిపాట్లు పడుతోంది. తలుపువచ్చడైనా మేష్టారుగారికి-భాస్కరం వచ్చాడనే ఆశ. గాలికి గుడిసె ద్వారానికున్న ఎండుటాకులు గలగలవన్నా అది భాస్కరం అడుగుల చప్పుడు మాదిరి అనిపిస్తోంది.

ఇంతలో... ప్రజల్లో కోలాహలం. పెద్దగా అరుపులు వినవచ్చాయి. అవి క్రమంగా అధికం కాజొచ్చాయి. పార్యటమ్మ వీధి గడవ దగ్గరికొచ్చింది.

“మనపూరిబడికి విప్లంబుకుందమ్మా... దాని ప్రక్కనే వున్న సర్పంచి గారిల్లు గూడా తగులబడుతోందట. మన కలెక్టర్ భాస్కరం

గోరూ... ఆయనగారి భార్య అందులోనే వున్నారంటు. అందరూ అటేనే పోతున్నారు” అని పార్యటమ్మతో చెప్పి పరుగెత్తుక పోతున్నాడో పాతేరు.

అది విన్న రామనాథంగారి గుండెల్లో రాయి పడింది. “భాస్కరం...”- నీరసంగా వున్నాని ఆ అరుపు గుడిసె గోడలకు గుద్దుకొని ప్రతిధ్వని ఇచ్చింది. బయటనున్న పార్యటమ్మ ఒక అడుగున లోనికొచ్చింది.

“బాబూ... భాస్కరం...” అంటూ లేచి, చేతిక్రమం నందుకొని వీధిలోకి అడుగు వేసారు మేష్టారుగారు. దిక్కుతోచని స్థితిలో ఆయన వెనకే పరుగుతీసింది పార్యటమ్మ.

శరీరంలోని శక్తంతా పాదాల్లోకి వచ్చి చేరింది మేష్టారుగారికి. మంటలు నాగుసాము కోరల్లా బుసలు కొడుతున్నాయి “అయ్యో. అయ్యో... ఎలా... భాస్కరం, ఆయన భార్య మంటల్లో... మంటల్లో... ఎలా... అయ్యో...”

అందరి గొంతుకలూ కలిసి ఒకదాని నొకటి తాకుతున్నాయి.

మేష్టారుగారికి ఏదీ తోచడంలేదు.

“భాస్కరం...” అంటూ మంటల్లోకి అడుగులు వేసారు మేష్టారు. భాస్కరాన్ని కాపాడుదామనే పయత్నంలో తనకు లేనిశక్తి గుర్తుకు రాలేదాయనకు.

“భాస్కరం...భాస్కరం...భాస్కరం...” ఆ వృద్ధ గొంతుక మంటల చోరులో కల్పిపోయింది. కాని తను మంటల్లోకి అడుగు పెట్టడం, భాస్కరం, భార్యతో సహా ఎవ్వరి సహాయముతోనో బయటకు ఊమంగా తీసుకురాబడటం ఒకేసారి జరిగిందన్న విషయం సాపేక్ష ఆముసలి గుండె ఎరుగదు.

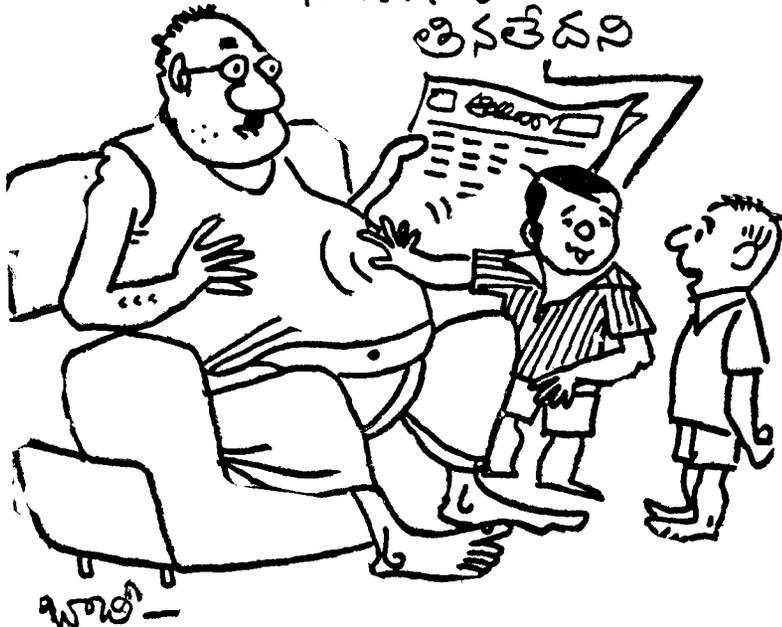
“భాస్కరం బాబూ... రామనాథం మేష్టారుగారు మిమ్మల్ని కాపాట్టం కోసం మంటల్లో దూకారు బాబూ...”

విన్న భాస్కరానికి తల కొట్టేసినంత వస్తోంది.

బయటికి తీసుకొచ్చారు మేష్టారు గారి: ... శరీరం పూర్తిగా కాలిపోయింది భాస్కరం ఊమంగా వున్నాడని తెలుసుకోసం ఆ కాలిపోయిన కళ్ళు కూడా కాలిపోయి మెరిశాయి.

“భాస్కరం...” భాస్కరం తలనిమిరడ మేష్టారుగారు.

చూడు! ఇప్పుడేయిన కమ్మలెవ్వ గురూ... నీ చే గొడైలు... నేను త్రిసలేదని

“వేష్టారూ...” భాస్కరానికి కన్నీళ్ళాగ లేసు.

“నన్ను క్షమించండి వేష్టారూ...” ఆ కన్నీళ్ళు కాలిన మేష్టారు శరీరానికి చల్లగా తగిలాయి.

“బాబూ...భాస్కరం...లే.. లే. ఎందు కేడుస్తావురా. నా కిప్పడెంత ఆనందంగా వుందో తెలుసా నా భాస్కరం నన్ను మళ్ళీ “వేష్టారూ...” అని ఆ ప్యాయంగా పిలిచాడు. నా పైన ప్రేమతో కన్నీటి చుక్కలు రాల్చాడు. అవి చాలు బాబూ... నేను కోరుకున్న దేదేరా... ఈ ముసలి వేష్టారుకు కావల్సినవి అవేరా... ఏ మేష్టారైనా విద్యార్థి నుండి కోరుకొనేవి డబ్బూ, దర్పం కావు బాబూ - అనురాగం, ఆప్యాయత. నిండు మనసుతో మేష్టారు కొరకై రాత్రే రెండు కన్నీటి బొట్టు. అంతే-అదే ఆ విద్యార్థి గురువు కందించే గురుదక్షిణ...నా గురుదక్షిణ నాకందించావు. పాఠశ్రీ...మాడు... మన భాస్కరం మళ్ళీ మన వాడయ్యాడు. ఆనందంగా లేదూ...”

మేష్టారు గారి గొంతుక తడబడుతోంది. ఎంతో ప్రయత్నంతో తప్ప ఆ మాటలు రావడంలేదు. భాస్కరాన్ని దగ్గరికి తీసుకుని - “ప్రేమగా ముద్దించు కున్నాడు.

“భాస్కరం...నువ్వు... కలకాలం... సంతోషంగా వుండాలి... సంతో...షం...గా వుం...డా...లి.”

ఏడుస్తూ నిల్చున్న పాఠ్యతమ్మని భాస్కరం చేతుల్లో పెట్టి చివరి శ్వాస తీసారు రామానాథం మేష్టారు గారు.

తనను క్షమించమన్నట్టుగా చూస్తున్న భాస్కరం భార్యను, అక్కన చేరుకోని భోరున ఏడ్చింది పాఠ్యతమ్మ.

ఆ అర్ధరాత్రి ఆకాశంలోంచి ఓ తార వెల రాలింది. తన లోని నీటి నంతా వర్షం రూపంలో భూమి కందజేసిన శరన్నేమం ఆకాశంలో తృప్తిగా నిట్టూర్చింది. ✨

అంకితం

తన జీవిత కాలంలో ఆర్జించుకొన్న విజ్ఞానాన్నంతా విద్యార్థులకు నిస్వార్థతతో వంచి ఇచ్చి జీవితపు చివరి అంచుల్లో కాలం గడిపే ఉపాధ్యాయులంతా శరన్నేమాలు. వారందరికీ నా యీ కథ అంకితం - రచయిత.

జలుబు వల్ల ఓ మంచి రోజును పాడవనివ్వకండి

జలుబును పోగొట్టుకోవచ్చు

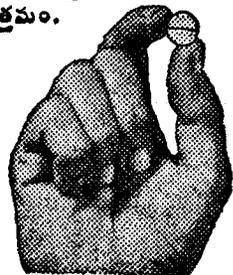
ముక్కు కారడం, ముక్కు దిబ్బర, తలవారం, గొంతు నొప్పి, గుండెలో కఫం చేరడం లాంటివన్నీ మీ మంచి రోజుల్ని పాడు చేస్తాయి. అయితే, ఈ లక్షణాలుగల జలుబునుంచి ఉపశమనానికి ఓ మార్గం ఉంది.

జలుబు మందుతో వాటిని ఎదుర్కోండి

ఏ ఇతర జబ్బుకో చికిత్స చేసినట్టు జలుబుకి చికిత్సచేస్తే చాలదు. జలుబు లక్షణాలకు లోనైన అన్ని చోట్లా ఓ శ్రే మాదుగా పనిచేసే ప్రత్యేకమైన మందే వాడండి

కోల్డరిన్ కేవలం జలుబు కోసమే

మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెట్టే అన్ని జలుబు లక్షణాలనుంచి ఉపశమనం కలిగిస్తుంది కోల్డరిన్. దీనిలోని ప్రత్యేకమైన ఔషధ పదార్థాలు జలుబు లక్షణాలుగల అన్నిచోట్లా కలిసికట్టుగా పనిచేస్తాయి. పైగా మీ శరీరంలో నిరోధక శక్తిని పెంచే విటమిన్ సి దీనిలో ఉంది. మీకు జలుబు చేస్తే, దానికి ప్రత్యేకమైన జలుబు మందే వేసుకోవడం ఉత్తమం.

కోల్డరిన్

జలుబు కోసం ప్రత్యేకంగా తయారుచేయబడింది